

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός Απόφασης

10827 /2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή, Βασιλική Κατσά, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και από τον Γραμματέα Δημήτριο Μπασέτα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του, στις 2 Νοεμβρίου 2017, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ» («Σ.Υ.Κ.Υ.Π.»), εδρεύουσας στο Μαρούσι Αττικής, οδός Ανδρέα Παπανδρέου αρ.37, Τ.Κ. 15180, με Α.Φ.Μ. 997461640, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία προκατέθεσε προτάσεις και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Παιδείας» («Π.Ο.Σ.Υ.Π.»), εδρεύουσας στο Μαρούσι Αττικής, οδός Ανδρέα Παπανδρέου αρ. 37, Α.Φ.Μ. 997252380, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία προκατέθεσε προτάσεις και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η ενάγουσα πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση ζητεί να γίνει δεκτή η από 22.05.2017 αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης 537662/22.05.2017 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 4363/22.05.2017, δυνάμει δε της από 24-10-2017 πράξης

ορισμού δικασίμου της αρμόδιας Προέδρου Πρωτοδικών του παρόντος Δικαστηρίου προσδιορίσθηκε να συζητηθεί για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του σχετικού πινακίου και κατά τη συζήτησή της, δεν παραστάθηκαν οι διάδικοι στο ακροατήριο.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Στις παραγράφους 1 έως 5 του άρθρου 237 του ΚΠολΔ, όπως αυτό εν όλω αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου δεύτερου του άρθρου 1 του ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α' 87/23.07.2015), ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Μέσα σε εκατό (100) ημέρες από την κατάθεση της αγωγής οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές. Μέσα στην ίδια προθεσμία κατατίθενται το αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής, καθώς και τα πληρεξούσια έγγραφα προς τους δικηγόρους κατά το άρθρο 96. Το δικαστικό ένσημο κατατίθεται το αργότερο μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης. Η παραπάνω προθεσμία παρατείνεται κατά τριάντα (30) ημέρες για όλους τους διαδίκους αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. 2. Οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις, η οποία κατατίθεται μέσα στις επόμενες δεκαπέντε (15) ημέρες από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, με την παρέλευση των οποίων κλείνει ο φάκελος της δικογραφίας. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις. Εκπρόθεσμες προτάσεις και προσθήκες δεν λαμβάνονται υπόψη. 3. Η κατάθεση γίνεται στον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας, που βεβαιώνει με επισημείωση τη χρονολογία της κατάθεσης των προτάσεων και των αντικρούσεων. Κάθε διάδικος δικαιούται να πάρει ατελώς με δική του δαπάνη αντίγραφα των προτάσεων και των αντικρούσεων των αντιδίκων του και των εγγράφων που έχουν προσκομίσει. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί και από το δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή, την παρέμβαση ή τις προτάσεις ή από τρίτο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από το δικηγόρο αυτόν. 4. Μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας με πράξη του

πρόεδρου του τριμελούς συμβουλίου ή του αρμόδιου δικαστή, ορίζεται, σύμφωνα με τον κανονισμό του δικαστηρίου, ο δικαστής και για τις υποθέσεις αρμοδιότητας του πολυμελούς πρωτοδικείου η σύνθεση του δικαστηρίου για την εκδίκαση της υπόθεσης. Στην τελευταία περίπτωση, ο πρόεδρος του πολυμελούς πρωτοδικείου ορίζει τον εισηγητή. Συγχρόνως ορίζεται ημέρα και ώρα συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι μεγαλύτερο από τριάντα (30) ημέρες από την παρέλευση της αμέσως πιο πάνω δεκαπενθήμερης προθεσμίας. Κατ' εξαίρεση, αν ο προβλεπόμενος από τον κανονισμό του δικαστηρίου αριθμός υποθέσεων, που ανατίθεται σε κάθε δικαστή, καλυφθεί, ο ορισμός δικαστή και χρόνου συζήτησης της υπόθεσης γίνεται στον απολύτως αναγκαίο χρόνο. Η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Με πρωτοβουλία, επίσης, του γραμματέα μπορεί να γνωστοποιείται η δικάσιμος που ορίστηκε με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Κατά την ορισμένη δικάσιμο, δεν εξετάζονται μάρτυρες και η υπόθεση συζητείται και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους. Αναβολή της συζήτησης κατά το άρθρο 241 δεν επιτρέπεται. 5. Μετά τη συζήτηση αυτή εκδίδεται η οριστική απόφαση με βάση τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας». Εξάλλου, η ισχύς του ως άνω ν. 4335/2015, άρχισε, σε σχέση με τις εκτεταμένες τροποποιήσεις που επέφερε στον ΚΠολΔ, εν γένει, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου ένατου του άρθρου 1 αυτού, από την 01.01.2016, ρητώς ορισθέντος, στην παρ. 1 του ίδιου άρθρου, ότι οι διατάξεις των αντικατασταθέντων άρθρων 237 και 238 του εν λόγω Κώδικα εφαρμόζονται για τις μετά τη συγκεκριμένη ημεροχρονολογία κατατιθέμενες αγωγές. Από τις ως άνω διατάξεις και σε συνάρτηση με την ένταξη των νέων άρθρων 237 και 238 στο σύστημα του πρώτου κεφαλαίου του δεύτερου βιβλίου του ΚΠολΔ περί της διαδικασίας στα πρωτοβάθμια δικαστήρια (ως και το τελευταίο άρθρο αντικαταστάθηκε με την ίδια προαναφερόμενη παρ. 2 του άρθρου δεύτερου του άρθρου 1 του ν. 4335/2015, προβλέποντας προθεσμίες για την άσκηση παρέμβασης, προσεπίκλησης, ανακοίνωσης δίκης και ανταγωγής), εξάγεται, ότι για τα δικόγραφα που κατατίθενται μετά την 01.01.2016 και εκδικάζονται ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, του Μονομελούς Πρωτοδικείου και

του Ειρηνοδικείου κατά την τακτική διαδικασία, η παράσταση των διαδίκων στο ακροατήριο απεκδύεται, ως διαδικαστική πράξη, το σύνθετο χαρακτήρα που είχε κατά το προγενέστερο οικείο ρυθμιστικό πλαίσιο, το συνιστάμενο στην εμπρόθεσμη κατάθεση προτάσεων και την παράσταση στο ακροατήριο, και περιορίζεται, κατά δικονομική αναγκαιότητα, μόνο στην εμπρόθεσμη υποβολή προτάσεων εντός εκατό (100) ημερών από την κατάθεση της αγωγής, με την παράσταση στο ακροατήριο να αποτελεί δυνητική ευχέρεια των διαδίκων, καθώς κατά την οριζόμενη δικάσιμο η συζήτηση διεξάγεται και χωρίς την παρουσία αυτών ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους. Στην προκειμένη περίπτωση, αμφότεροι οι διάδικοι υπέβαλαν εμπροθέσμως έγγραφες προτάσεις εντός εκατό (100) ημερών από την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής, με συνεπακόλουθο, σύμφωνα με τις ανωτέρω νομικές παραδοχές, η μη παράσταση στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της ένδικης υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου, να μην ασκεί έννομη επιρροή και να νοούνται αμφότεροι ως δικονομικά παρόντες.

II. Η έννομη σχέση που συνδέει τα μέλη με το σωματείο αναλύεται σε διάφορα δικαιώματα και υποχρεώσεις που συνεπάγεται η ιδιότητα του μέλους. Τα δικαιώματα αυτά σε μια απλή σχηματοποιημένη τους μορφή θα μπορούσαν να διακριθούν σε τρεις κατηγορίες: α) στο δικαίωμα συμμετοχής στη λειτουργία του σωματείου, β) στο δικαίωμα απολαύσεως προσωπικών ωφελημάτων ή δικαιωμάτων αξίας και γ) στο δικαίωμα προστασίας απέναντι στο σωματείο. Στην πρώτη κατηγορία κατατάσσονται δικαιώματα που αναγνωρίζονται είτε από το νόμο είτε από το καταστατικό, όπως το δικαίωμα ψήφου, ενώ στην τρίτη κατηγορία περιλαμβάνεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης των μελών (Κρητικός, Δίκαιο Σωματείων και συνδικαλιστικών οργανώσεων, τ. Α', 1984, 162 επ.). Περαιτέρω, καίτοι αναγνωρίζεται καταρχήν το δικαίωμα του μέλους για αποχώρηση από το σωματείο, το άρθρο 87 εδ. β' του Α.Κ. θεσπίζει έναν ανεκτό περιορισμό στην επέλευση των αποτελεσμάτων της δηλώσεως βουλήσεως, δηλαδή την απώλεια της ιδιότητας του μέλους για να μην αιφνιδιάζεται το σωματείο από δηλώσεις αποχωρήσεως των μελών με άμεσα αποτελέσματα. Η δήλωση αποχώρησης είναι άτυπη και συνεπώς μπορεί να γίνει και προφορικώς, αλλά δεν αποκλείεται το καταστατικό να ορίσει συνήθως για λόγους αποδεικτικούς ορισμένο τύπο, δηλαδή απλή ή και συστημένη επιστολή, χωρίς ν' απαιτείται,

για την απορροή των εννόμων συνεπειών της και αποδοχή της από το τελευταίο (Γιαννόπουλος ό.π., άρθρο 87 αριθ.1. Τούσης Γεν.Α., σελ. 102. Καρακατσάνης ό.π., άρθρο 87, περιθ. αριθ. 2. Α. Γεωργιάδης ό.π., περιθ. αριθ. 234. Σπυριδάκης ό.π., παρ 102 εδ.β', σελ. 290. Παπαντωνίου, Γεν.Α., 1983, παρ 35 II σελ. 169. Σημαντήρας, ό.π., περιθ. αριθ. 499), ρήτρα δε στο καταστατικό, δια της οποίας τίθεται η αποχώρηση του μέλους υπό την έγκριση της Γενικής Συνελεύσεως ή του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματείου, είναι, κατά την ΑΚ 174, αυτοδικαίως άκυρη, ως αντιτιθέμενη στην - δημόσιας τάξης διάταξη της ΑΚ 87 εδ. α' (βλ. ΕφΑθ 4482/1998 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Σπυριδάκης ό.π., σελ. 289. Βλ. επί ακυρότητας δικαιοπραξίας, λόγω παραβιάσεως κανόνα δικαίου Δημόσιας τάξης. Σημαντήρα, ό.π., περιθ. αριθ. 786. Σπυριδάκη, ό.π., παρ 221, σελ.636/7. Παπαντωνίου, ό.π., παρ 73 III α', σελ, 425/6. Απ. Γεωργιάδη ,ό.π., περιθ. αριθ. 499). Κατά την κρατούσα δε άποψη, από τη γνωστοποίηση της δήλωσης αποχώρησης, το μέλος, πλην των οικονομικών υποχρεώσεών του παύει να έχει τα υπόλοιπα δικαιώματα και υποχρεώσεις (βλ. ΑΠ 1374/2005 ΔΕΕ 2005, 1221, ΕφΘεσ 409/82 Αρμ 1983, 301, ΜΠρΑθ 2004/2006 Νομος). Σε κάθε περίπτωση, τα αποτελέσματα της δηλώσεως αποχώρησης επέρχονται κατά κανόνα για το μέλλον και δεν θίγουν το παρελθόν, ούτε αναδρομικά (Κρητικός, ό.π., 183 και 187 επ.). Η ΑΚ 87 εδ. α' είναι διάταξη *ius cogens* υπό την έννοια ότι το καταστατικό δεν μπορεί ν' αποκλείσει ή να δυσχεράνει την αποχώρηση του μέλους (Γιαννόπουλος Γεν.Α., άρθρο 87 αριθ. 1. Καρακατσάνης ΕρμΑΚ, άρθρο 87 περιθ. αριθ, 1. Σημαντήρας Γεν.Α., 1980, περιθ. αριθ. 499. Σπυριδάκης Γεν.Α., 1985, παρ 102 εβ', σελ. 289/90. Απ. Γεωργιάδης Γεν.Α., 1996, περιθ. αριθ. 234).

III. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 του ν. 1264/1982 « Οι εργαζόμενοι μέλη των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, εκλέγουν τα διοικητικά συμβούλια και τις ελεγκτικές επιτροπές και αντιπροσώπους στις δευτεροβάθμιες οργανώσεις και εκλέγονται επίσης εφόσον έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές υποχρεώσεις, που προβλέπονται από τα καταστατικά τους. β) Τα μέλη των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων δικαιούνται να ψηφίσουν αντιπροσώπους, μόνο για μια Ομοσπονδία και ένα Εργατικό Κέντρο. Αν ανήκουν σε δυο οργανώσεις επιλέγουν τη μια απ' αυτές, για ν' ασκήσουν το δικαίωμά τους αυτό, με δήλωσή τους προς τον Πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής των εκλογών. Η

δήλωση αυτή δεσμεύει τον εργαζόμενο για όλο το χρόνο της θητείας των αντιπροσώπων που ψήφισε και της θητείας των οργάνων που ψήφισαν οι αντιπρόσωποι της οργάνωσής του. 2. α) Κάθε πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση συμμετέχει με τους αντιπροσώπους της, στην εκλογή των οργάνων της διοίκησης της Ομοσπονδίας και του Εργατικού Κέντρου που ανήκει και εφόσον έχει εκπληρώσει τις οικονομικές υποχρεώσεις, που προβλέπονται από τα καταστατικά τους. Ομοίως, κατά την παρ. 3 εδ. γ και δ του άρθρου 30 του ν1264/1982 «Κάθε πρωτοβάθμια οργάνωση μπορεί να γίνει μέλος σε μια μόνο δευτεροβάθμια, εφόσον δεν υπάρχει άλλη οργάνωση. Σε περίπτωση που πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση ανήκει σε περισσότερες από μια δευτεροβάθμιες οργανώσεις υποχρεούται στην πρώτη γενική συνέλευση των μελών της που θα συγκληθεί μετά την ισχύ του νόμου αυτού, να αποφασίσει σε ποιά δευτεροβάθμια (ομοσπονδία) θα παραμείνει ως μέλος της». Από τα ανωτέρω συνάγεται, ότι οι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις δύναται να συμμετάσχουν σε μία μόνο δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, η επιλογή της οποίας εντάσσεται στα πλαίσια της συνδικαλιστικής τους ελευθερίας.

III. Σύμφωνα με το άρθρο 101 εδ. 1 του ΑΚ που αναφέρεται γενικά στα σωματεία, απόφαση της συνέλευσης είναι άκυρη, αν αντιβαίνει στο νόμο ή στο καταστατικό. Ο Ν 1264 της 30.6/1.7.1982 "Για τον εκδημοκρατισμό του Συνδικαλιστικού Κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων" δεν καθορίζει πότε κηρύσσεται από το δικαστήριο άκυρη η απόφαση της γενικής συνέλευσης. Σύμφωνα όμως με τις γενικές διατάξεις του άρθρου 101 ΑΚ στις οποίες και ο παραπάνω νόμος παραπέμπει με το άρθρο 1 παρ. 1 υποπαρ. 2 αυτού ("για τις οργανώσεις του νόμου αυτού οι διατάξεις του ΑΚ... ισχύουν όπως τροποποιούνται ή συμπληρώνονται με αυτόν"), η ακυρότητα κηρύσσεται κι εδώ, όταν η απόφαση είναι αντίθετη στο νόμο ή στο καταστατικό. Αρκεί οποιαδήποτε παράβαση του νόμου ή του καταστατικού και δεν είναι δυνατή η διάκριση μεταξύ παραβάσεων ουσιωδών διατάξεων του νόμου ή του καταστατικού και μη ουσιωδών. Ένα ελάττωμα που μπορεί να οδηγήσει σε άκυρη απόφαση της γενικής συνέλευσης κατά την έννοια του άρθρου 101 του Α.Κ. είναι εκείνο που αναφέρεται στη συμμετοχή και στην ψηφοφορία (προκειμένου περί αρχαιρεσιών) προσώπων που κατά το καταστατικό ή το νόμο δεν δικαιούνταν

να συμμετάσχουν (Κρητικός, ό.π., 288). Από την άλλη πλευρά, από τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 4 του Ν 1264/1982 που ορίζει ότι "απόφαση Συνέλευσης μπορεί να ακυρωθεί αν στη Συνέλευση παραβρέθηκαν πρόσωπα που δεν ήταν μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης και η παρουσία τους μπορούσε να επηρεάσει το αποτέλεσμα" προκύπτει, ότι δεν αρκεί πάντα η παράβαση του νόμου ή του καταστατικού για να ακυρωθεί η απόφαση της ΓΣ, αλλά πρέπει να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συγκεκριμένης παραβάσεως και του σχηματισμού της πλειοψηφίας στη γενική συνέλευση. Η αποδοχή σε κάθε περίπτωση ακυροτήτων ανεξαρτήτως αιτιώδους συνάφειας θα αποτελούσε αφόρητη τυπολατρεία και θα έθετε τη λήψη αποφάσεων από τη ΓΣ υπό το συνεχή κίνδυνο ανατροπής τους με δικαστική απόφαση. Ακολούθως, κατά τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 1264/82 η αίτηση για την αναγνώριση ακυρότητας αποφάσεως συνελεύσεως υποβάλλεται για τις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις από το 1/50 τουλάχιστον των οικονομικά τακτοποιημένων μελών. Εκτός, όμως, από τα μέλη, την απόφαση της συνελεύσεως συνδικαλιστικής οργανώσεως μπορεί να προσβάλει και τρίτος που έχει έννομο συμφέρον, κατά συμπληρωματική εφαρμογή του άρθρου 101 ΑΚ, που δεν προκύπτει, ότι αποκλείεται από την προαναφερθείσα διάταξη του ν 1264/82. το άμεσο, δηλαδή το συνδεόμενο με την επέλευση άμεσης βλάβης στα συμφέροντα του τρίτου και όχι το έμμεσο. Κατά κανόνα τέτοιο (άμεσο) έννομο συμφέρον δεν υπάρχει όταν η ακυρώσιμη απόφαση αναφέρεται στην εσωτερική λειτουργία του σωματείου και ρυθμίζει αποκλειστικά σχέσεις αυτού με τα μέλη του, διότι ο τρίτος από την απόφαση αυτή μόνο έμμεση ζημία μπορεί να υποστεί (ΑΠ 801/2007 ΝοΒ 2009, 512). Το έννομο συμφέρον του τρίτου, εξαρτάται από τις εκάστοτε περιστάσεις και συντρέχει στο πρόσωπο του, όταν από την κατάρτιση της άκυρης απόφασης δημιουργείται κίνδυνος για τα συμφέροντα του είτε άμεσος είτε επικείμενος, είτε εξαρτώμενος από τη συνδρομή και άλλου μέλλοντος περιστατικού, την αποτροπή του οποίου εξασφαλίζει η αιτούμενη αναγνώριση της ακυρότητας. Ειδικότερα, η δικαστική διάγνωση της ακυρότητας απόφασης καταστατικού οργάνου σωματείου από τρίτο που δεν διαθέτει την ιδιότητα του μέλους, προσομοιάζει με την αναγνώριση της ακυρότητας σύμβασης, κατά το άρθρο 180 ΑΚ από τρίτο μη συμβαλλόμενο. Σχετικά με την προσβολή των αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου του σωματείου δεν υπάρχει ρητή

πρόβλεψη στον Αστικό Κώδικα. Όμως γίνεται δεκτό, ότι οι προαναφερθείσες διατάξεις ισχύουν και επί των αποφάσεων αυτών (ΑΠ 497/1994 ΕΕΝ 1995,354, ΑΠ 1208/1988 ΕΕργΔ 48, 1042, ΕφΑΘ 1078/1990 αδημ., ΕφΑΘ 1238/1982 Αρμ 37,1119). Περαιτέρω, οι διαδικαστικές προϋποθέσεις της αιτήσεως γενικά παροχής έννομης προστασίας πρέπει να υπάρχουν κατά τη συζήτηση της αγωγής ακυρώσεως, μετά την οποία εκδίδεται οριστική απόφαση (ΠΠρΑΘ 16734/1974 Δ 6.442).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή της, όπως το περιεχόμενό της παραδεκτά συμπληρώθηκε, κατ' άρθρο 224 ΚΠολΔ, με τις έγγραφες προτάσεις της, η ενάγουσα πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση ιστορεί ότι, αποτελούσε ιδρυτικό μέλος της εναγομένης, από την οποία και αποχώρησε με την απόφαση της γενικής της συνέλευσης που ελήφθη στις 06-04-2017 και γνωστοποιήθηκε αυθημερόν στην εναγομένη. Ότι, στις 26-04-2017 συνήλθε η γενική συνέλευση της εναγομένης δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργανώσεως στην οποία διενεργήθηκαν αρχαιρεσίες για την εκλογή των οργάνων της διοίκησής της. Ότι, στις ανωτέρω αρχαιρεσίες, σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού της εναγομένης δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι έχουν όλοι οι αντιπρόσωποι των σωματείων-μελών της. Ότι ενώ, κατά τον χρόνο που διενεργήθηκαν οι αρχαιρεσίες η ενάγουσα είχε παύσει να είναι μέλος της εναγομένης και ωσαύτως, είχε παύσει η αντιπροσωπευτική εξουσία των φυσικών μελών-αντιπροσώπων της, μετείχαν στις αρχαιρεσίες φυσικά μέλη της ως δήθεν αντιπρόσωποί της, στις οποίες και έλαβαν χώρα αντίθετα με τις προβλέψεις του νόμου και των άρθρων 9,10,19 του καταστατικού της εναγομένης. Ότι, αποτέλεσμα των ανωτέρω αρχαιρεσιών ήταν να εκλεγεί –υπό την προρρηθείσα ιδιότητα του αντιπροσώπου της ενάγουσας- ως μέλος του Δ.Σ. της εναγομένης, ο Τριαντάφυλλος Μείμάρης, μέλος της ενάγουσας, ο οποίος εξελέγη, ομοίως και ως αντιπρόσωπος της ενάγουσας μέσω της εναγομένης στην τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Ότι, η παραπάνω προσβαλλόμενη απόφαση της γενικής συνέλευσης της εναγομένης, πρέπει να ακυρωθεί καθό μέρος της αφορά την εκλογή του ως άνω μέλους της στο διοικητικό συμβούλιο της εναγομένης και στο σώμα αντιπροσώπων της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Με βάση δε το ως άνω ιστορικό και επικαλούμενη άμεσο έννομο συμφέρον της, εγκείμενο στο γεγονός ότι, τα ανωτέρω μέλη της, μετείχαν στις αρχαιρεσίες της

εναγομένης ως αντιπρόσωποι της ίδιας, αναιρώντας της το δικαίωμα επιλογής της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης στην οποία θα ενταχθεί και μέσω αυτής θα αντιπροσωπευθεί στην τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση και επικαλούμενη επιπλέον, ότι, η συμμετοχή των προαναφερόμενων προσώπων, επηρέασε με την εκλογή τους άμεσα το αποτέλεσμα των αρχαιρεσιών της εναγομένης, ζητεί: α) να ακυρωθεί η από 28.04.2017 απόφαση της ετήσιας τακτικής γενικής συνέλευσης της εναγόμενης ομοσπονδίας, κατά το σκέλος της που αφορά την εκλογή του Τριαντάφυλλου Μειμάρη του Αντωνίου στο διοικητικό συμβούλιο της εναγομένης και στους αντιπροσώπους της ΑΔΕΔΥ, καθώς και β) η σχετική από 4-5-2017 απόφαση του διοικητικού της συμβουλίου περί συγκρότησής του σε σώμα κατά το ίδιο μέρος, και β) να καταδικασθεί η αντίδικός τους στη δικαστική της δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και με αυτά τα αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του καθ' ύλη [άρθρο 17 περ. 4 του ΚΠολΔ, όπως η συγκεκριμένη διάταξη ισχύει μετά την αντικατάστασή της με την παρ. 2 του άρθρου πρώτου του άρθρου 1 του ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α' 87/23.07.2015)] και κατά τόπο (άρθρα 22 και 25 παρ. 2 του ΚΠολΔ) αρμόδιου παρόντος Δικαστηρίου της περιφέρειας της έδρας της εναγόμενης ομοσπονδίας, για να εκδικασθεί κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία [άρθρα 209 επ. ΚΠολΔ, ως οι επιμέρους διατάξεις του οικείου δεύτερου βιβλίου του εν λόγω Κώδικα ισχύουν μετά την κατά περίπτωση τροποποίησή τους με το ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α' 87/23.07.2015), καθώς το προκείμενο εισαγωγικό δικόγραφο έχει κατατεθεί μετά το χρόνο έναρξης εφαρμογής σχετικώς του συγκεκριμένου νόμου, την 01.01.2016, και καταλαμβάνεται από την ισχύ του, σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις των παρ. 1 και 4 του άρθρου ένατου του άρθρου 1 αυτού]. Περαιτέρω, η αγωγή ασκήθηκε εντός της υπό του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 1264/1982 προβλεπόμενης αποκλειστικής προθεσμίας των 30 ημερών από την περάτωση της ψηφοφορίας και ανακοινώσεως του αποτελέσματος αυτής την 28-04-2017 (βλ. την υπ' αριθμ. 4.054Δ/24-05-2017 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών). Είναι δε παραδεκτή, επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 87, 92 έως 95, 97, 101 και 361 του ΑΚ, Ν. 1264/1982, 68, 71, 218, 176 και 191 παρ.2 του ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος να ακυρωθεί η από 4-5-2017 απόφαση του διοικητικού

συμβουλίου της εναγομένης, περί συγκρότησής του σε σώμα ως προς την εκλογή ως μέλους του Τριαντάφυλλου Μείμάρη του Αντωνίου, το οποίο αλυσιτελώς προβάλλεται, καθώς μετά την τελεσίδικη ακύρωση της απόφασης επίδικης γενικής συνέλευσης κατά το ανωτέρω σκέλος της, επέρχεται αναδρομική ανατροπή των αποτελεσμάτων αυτής (βλ. Βασ. Βαθρακοκόιλη ΕρμΑΚ, άρθρο 101 παρ.27). Σχετικώς δε, επισημαίνεται, ότι απορριπτέος ως αβάσιμος τυγχάνει ο σχετικός αρνητικός των αντίστοιχων διαδικαστικών προϋποθέσεων ισχυρισμός της εναγομένης περί έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης της ενάγουσας στην άσκηση της αγωγής, λόγω του ότι, κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής δεν ήταν ταμειακά ενήμερη έναντι του σωματείου, ήτοι, διότι κατά την αναγκαστικού δικαίου διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 8 του Ν. 1264/1982, η αίτηση για την αναγνώριση της ακυρότητας απόφασης Γενικής Συνέλευσης των μελών συνδικαλιστικών οργανώσεων υποβάλλεται για τις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις από το 1/50 τουλάχιστον των οικονομικά τακτοποιημένων μελών αυτών. Αυτό διότι, η παρούσα αγωγή ασκείται από την ενάγουσα, όχι με την ιδιότητα του μέλους της εναγομένης, αλλά του τρίτου-μη μέλους της και συνεπώς, δεν εξετάζεται η ανωτέρω προϋπόθεση της ταμειακής ενημερότητας έναντι του σωματείου. Ομοίως, απορριπτέος κρίνεται και ο ισχυρισμός της εναγομένης περί ελλείψεως ενόμου συμφέροντος της ενάγουσας, καθώς, εν προκειμένω, αυτό αντλείται από την εκλογή μέλους της στις αρχαιρεσίες της εναγομένης ως αντιπροσώπου της ίδιας της ενάγουσας, με αποτέλεσμα να μην δύναται ταυτοχρόνως να αντιπροσωπευθεί σε έτερη δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση. Συνεπώς, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα

Από όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, είτε για να χρησιμεύσουν προς άμεση απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ως ανυπόστατο αποδεικτικό μέσο, η υπ' αριθμ. 8.604/14-06-2017 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών του μάρτυρα Αθανασίου Ρούσκα, η οποία ελήφθη με πρωτοβουλία της ενάγουσας, καθώς δεν προκύπτει νόμιμη κλήτευση της εναγομένης (ΑΠ 1461/2013, ΑΠ 1525/2004 δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα τυγχάνει πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση

δημοσίων υπαλλήλων της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας με την επωνυμία «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ» («Σ.Υ.Κ.Υ.Π.»), συσταθείσα δυνάμει της με αριθμό 2953/1975 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και εγγραφείσα με αριθμό μητρώου 5324, αριθμεί δε 578 ταμειακώς ενήμερα μέλη. Σκοπός της, σύμφωνα με το άρθρο 3 του από 2-3-1990 Καταστατικού της, συνίσταται στην οργάνωση και καθοδήγηση των αγώνων των εργαζομένων του χώρου, της συνεργασίας με τη Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση και με άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις, την παρακολούθηση των εξελίξεων στα εργασιακά θέματα και η συμμετοχή της στο δευτεροβάθμιο όργανο του χώρου και της εκπροσώπησης από αυτό. Η δε εναγομένη είναι δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση δημοσίων υπαλλήλων, με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Παιδείας» («Π.Ο.Σ.Υ.Π.») συσταθείσα δυνάμει της με αριθμό 3809/1983 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και εγγραφείσα στα οικεία βιβλία του Πρωτοδικείου με αριθμό μητρώου 355. Σκοπό της αποτελεί, μεταξύ άλλων, η μελέτη, προαγωγή και υπεράσπιση των εργασιακών, επαγγελματικών και ηθικών συμφερόντων των μελών της, η καλλιέργεια συνδικαλιστικής συνείδησης και η εξασφάλιση καλύτερων όρων εργασίας. Σύμφωνα με το άρθρο 9 του από 25-06-1987 Καταστατικού της εναγομένης μεταξύ των οργάνων της Διοίκησής της είναι και το συνέδριο των αντιπροσώπων των Συλλόγων ή Ενώσεων-μελών της, το οποίο και αποτελεί το κυρίαρχο όργανό της (γενική συνέλευση). Ακολούθως, στο άρθρο 10 του ως άνω Καταστατικού, αναφέρεται ο τρόπος συγκρότησης της γενικής συνέλευσης ως εξής: «Το συνέδριο συγκροτείται από τους αντιπροσώπους των Συλλόγων ή Ενώσεων –μελών της Ομοσπονδίας που έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές τους υποχρεώσεις σε αυτή. Οι προοριζόμενοι για το συνέδριο της Ομοσπονδίας αντιπρόσωποι εκλέγονται από τις γενικές συνελεύσεις των σωματείων μελών της με μυστική και με ψηφοδέλτιο ψηφοφορία αποκλεισμένης της με εξουσιοδότηση ψηφοφορίας και με το σύστημα της απλής αναλογικής με βάση τον αριθμό των μελών του Συλλόγου ή της Ένωσης που ψήφισαν με πάγιο εκλογικό μέτρο τον αριθμό 25...». Εξάλλου, κατά το άρθρο 11 του

ίδιου Καταστατικού «Το συνέδριο της Ομοσπονδίας είναι το ανώτατο και κυρίαρχο εκλογικό όργανό της και έχει αρμοδιότητα για κάθε θέμα που έχει σχέση με την Ομοσπονδία..». Μεταξύ άλλων αρμοδιοτήτων δε «.. εκλέγει από τους αντιπροσώπους τα όργανα της Ομοσπονδίας, καθώς επίσης, και τους αντιπροσώπους για την ανώτερη συνδικαλιστική οργάνωση». Περαιτέρω, η ενάγουσα, συμμετείχε κατά το παρελθόν στην ως άνω δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, κατά τις διατάξεις του Καταστατικού της, καθώς και σε αρχαιρεσίες αυτής δια των αντιπροσώπων της. Εντούτοις, στην από 06-04-2017 έκτακτη γενική συνέλευση των μελών της, αποφάσισε να αποχωρήσει από την εναγόμενη δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, προκειμένου να συμμετάσχει ως μέλος δια των αντιπροσώπων της σε ήδη τελούσα υπό δικαστική αναγνώριση, δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση (ομοσπονδία) . Την απόφασή της δε αυτή, γνωστοποίησε αυθημερόν δια τηλεμοιοτυπίας στην εναγομένη, γεγονός που συνομολογείται από αυτή, με αποτέλεσμα να παράγεται ως προς το ανωτέρω πραγματικό γεγονός, πλήρης ομολογία (261 ΚΠολΔ). Η εναγομένη στο σημείο αυτό ισχυρίζεται, ότι η ανωτέρω απόφαση της ενάγουσας, ήταν άκυρη, διότι, ήταν αντίθετη στις διατάξεις του από 2-3-1990 Καταστατικού της, που προβλέπει την υποχρεωτική συμμετοχή της ενάγουσας σε δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, καθώς και διότι η τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση (ΑΔΕΔΥ) εξέφρασε την αντίθεσή της στην απόφαση περί αποχώρησης της ενάγουσας ως μέλους της εναγομένης. Οι ανωτέρω ισχυρισμοί δεν κρίνονται βάσιμοι, καθώς από καμία διάταξη του Καταστατικού της ενάγουσας δεν προκύπτει η υποχρεωτική της συμμετοχή στην εναγόμενη δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, γεγονός που θα περιόριζε άλλωστε, την ελεύθερη ανάπτυξη της συνδικαλιστικής της δράσης. Αντίθετα, όπως αναφέρεται και στη νομική σκέψη της παρούσας απόφασης, κατά τη διάταξη του άρθρου 30 του ν. 1264/1982, η ενάγουσα δεν μπορούσε να συμμετέχει ταυτόχρονα σε δύο δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις και, συνεπώς, η επιλογή της ένταξής της σε έτερη δευτεροβάθμια οργάνωση, συνεπαγόταν την αναγκαστική αποχώρησή της από την εναγομένη. Σημειώνεται, δε ότι και αν ήθελε υποθεθεί ότι, η από 06-04-2017 έκτακτη γενική συνέλευση της ενάγουσας

για την αποχώρησή της από την εναγομένη ήταν αντίθετη στο καταστατικό της, αυτή ανέπτυξε πλήρως τα αποτελέσματά της, εφόσον δεν είχε προσβληθεί με αγωγή ακυρωσίας ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου εντός 30 ημερών από την λήψη της. Ομοίως, καμία επιρροή δεν ασκεί στο κύρος της απόφασης αυτής η αρνητική γνώμη της τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης. Αβάσιμοι αποδεικνύονται και οι ισχυρισμοί της εναγομένης, ότι η αποχώρηση της ενάγουσας δεν ανέπτυξε έννομα αποτελέσματα με την αποστολή της δήλωσης στην εναγομένη, λόγω της μη τήρησης των διαδικασιών αποχώρησης που ορίζει το άρθρο 4 του Καταστατικού της. Κατά την παρ. 5 του παραπάνω άρθρου «Η αποχώρηση κάθε Συλλόγου ή ένωσης από τη δύναμη της ΠΟΣΥΠ είναι ελεύθερη και αποφασίζεται κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο που έγινε η προσχώρηση. Η απόφαση γνωστοποιείται στη διοίκηση της ΠΟΣΥΠ με σχετικό έγγραφο και με αντίγραφο πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης. Η διοίκηση προβαίνει στη διαγραφή μόλις λάβει το σχετικό έγγραφο». Κατά την παρ.2 του ίδιου άρθρου ορίζεται «Για να εγγραφεί Σύλλογος ή Ένωση μέλος της Ομοσπονδίας πρέπει να υποβληθούν τα κάτωθι: α) γραπτή αίτηση εγγραφής στην οποία θ'αναφέρονται ο αριθμός των γραμμένων μελών... Ενώ κατά την παρ.3 πως «Η διοίκηση της ΠΟΣΥΠ εγκρίνει ή απορρίπτει την αίτηση και την απόφασή της την γνωστοποιεί με έγγραφο στον ενδιαφερόμενο Σύλλογο ή Ένωση το αργότερο μέσα σε δύο μήνες από την υποβολή της αίτησης. Η απόρριψη πρέπει να είναι αιτιολογημένη». Τούτο διότι, τα σχετικά δικαιολογητικά που ορίζει το άρθρο αυτό για την εγγραφή ενός μέλους συνδέονται με την εγγραφή, ενώ αν ήταν αναγκαία η υποβολή δικαιολογητικών και για την αποχώρηση, αυτά θα αναφερόταν επιγραμματικά στο Καταστατικό. Παράλληλα, η πρόβλεψη στο Καταστατικό, ότι, απαιτείται αιτιολογημένη απόφαση της διοίκησης, προκειμένου να εγκριθεί η απόχώρηση μέλους της εναγομένης κρίνεται αντίθετη στην αναγκαστικού δικαίου πρόβλεψη του άρθρου 87 Α.Κ., η οποία σύμφωνα, με τα όσα εκτίθενται στη νομική σκέψη της παρούσας απόφασης, εφαρμόζεται και επί συνδικαλιστικών σωματείων. Βάσει αυτής το ενάγον σωματείο δύναται να αποχωρήσει ελεύθερα από την εναγομένη («ΠΟΣΥΠ») και το συγκεκριμένο δικαίωμα του δε δύναται να αποκλεισθεί ή να δυσχερανθεί από την τελευταία. Συνεπώς, η δήλωση αποχώρησης της

ενάγουσας ανέπτυξε τα έννομα αποτελέσματά της με την παράδοσή της στην εναγομένη την 06-04-2017. Εν συνεχεία, αποδείχθηκε ότι, κατά το χρονικό διάστημα από τις 26-04-2017 έως και τις 28-04-2017 έλαβε χώρα η 32^η ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση της εναγομένης, στα πλαίσια της οποίας διενεργήθηκαν αρχαιρεσίες για την εκλογή των οργάνων της διοίκησής της, μεταξύ των αντιπροσώπων των σωματείων μελών της και για την εκλογή αντιπροσώπων της στην τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.). Στην ανωτέρω γενική συνέλευση, ωστόσο, στην οποία είχαν δικαίωμα συμμετοχής μόνον αντιπρόσωποι των σωματείων-μελών της, όπως ήδη εκτέθηκε (άρθρο 10 παρ.1 και 2 του Καταστατικού της εναγομένης), έλαβαν μέρος με την ιδιότητα του αντιπροσώπου της ενάγουσας-πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, τα εξής μέλη της: η Αθηνά Τζούρτζου του Θεοδώρου, η Αγγελική Μαλαφούρη του Ιωάννη, η Αικατερίνη Χατζηστεφάνου του Γεωργίου, ο Νικόλαος Φιλιππόπουλος του Βασιλείου και η Σουλτάνα Βαίτση. Μάλιστα, στις ίδιες αρχαιρεσίες ο Τριαντάφυλλος Μείμάρης του Αντωνίου, κατήλθε με την ιδιότητα του υποψηφίου αντιπρόσωπου της ενάγουσας, με την οποία και εξελέγη στο διοικητικό συμβούλιο της εναγομένης, αλλά και στη θέση του αντιπροσώπου των διαδίκων στην τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.). Η ανωτέρω, ωστόσο, απόφαση της γενικής συνέλευσης, κρίνεται άκυρη ως προς την εκλογή του ανωτέρω μέλους της ενάγουσας, ως αντίθετη στη διάταξη του άρθρων 9, 10 και 19 του Καταστατικού της, καθώς συγκροτήθηκε με τη συμμετοχή αντιπροσώπων σωματείου-μη μέλους της ομοσπονδίας και η συμμετοχή αυτή είχε άμεση επιρροή στην λήψη της απόφασης με την εκλογή ενός εκ των ανωτέρω αντιπροσώπων ως μέλους του Δ.Σ. της εναγομένης, καθώς και ως αντιπροσώπου της στην τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση. Κατόπιν τούτων, και γενομένου δεκτού ως ουσιαστικά βάσιμου του μοναδικού λόγου της, η υπό κρίση αγωγή θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να ακυρωθεί η από 28-04-2017 απόφαση της από 26-04-2017 ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης της εναγομένης, αναφορικά με την εκλογή του ανωτέρω μέλους της ενάγουσας στο διοικητικό συμβούλιο της εναγομένης και στους αντιπροσώπους της ΑΔΕΔΥ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθεί η εναγομένη,

λόγω της ήττας της (άρθρα 176 και 191 παρ.2 ΚΠολΔ) στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας, κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό, τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

Ακυρώνει την από 28.04.2017 απόφαση της από 26.04.2017 ετήσιας τακτικής γενικής συνέλευσης της εναγόμενης, κατά το σκέλος της που αφορά την εκλογή του Τριαντάφυλλου Μείμαρη του Αντωνίου στο διοικητικό συμβούλιο της εναγομένης και στους αντιπροσώπους της ΑΔΕΔΥ.

Επιβάλλει σε βάρος της εναγόμενης αθλητικής ομοσπονδίας το σύνολο των δικαστικών εξόδων των εναγόντων αθλητικών σωματείων, το οποίο ορίζει στο ποσό των τριακοσίων ευρώ (300 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις ²⁵⁻⁹⁻¹⁸ χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο θεωρήθηκε για νόμιμη
σήμανση και έκδοσή του κατά τη
σειρά της παραγγελίας
ΑΘΗΝΑ, 04-10-2018

.....Γραμματέας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΖΑΒΙΔΑΣ